032.1M58.11 F5 BALOPADESAM NILAKANTA NAMBUDRI

032.1M58.11
F5

032:1M58:11 F5
NILAKANTA NAMBUDRI
(O.).
Balopadesam.

51122

MUL
051122

RATHNAM PRESS
BINDERS
BADRIAN STREET
MADRAS.

DOCTRINA VIM PROMOVET INSITAM

Madras University Library.

Call Number 032: IM58 : 11 F5

Accession Number 51122

Available for loan from

This book should be returned on or before the date last marked below.

ബാലോപദേശം

Balopadesam

ബ്രഹ്മശ്രീ

ഓവങ്കര നീലകണ്ഠൻ നമ്പൂതിരി (രാജാ)

തിരുമനസ്സിലെ കൃതി

Nilakantan

പ്രസാധകൻ

പണ്ഡിതർ, കെ. പി. കൃഷ്ണപ്പുതുവൾ

K. P. Krishna Pishoral

UNIVERSITY 14 APR. 1929 MADRAS

കോട്ടയ്ക്കൽ

ലക്ഷ്മീസഹായം അച്ചുക്കൂടത്തിൽ

അച്ചടിച്ചത്

1100 / 1925

(വില അണ മൂന്ന്)

N. B. പകൎപ്പവകാശം പ്രസാധകനു മാത്രമുള്ളതും, പ്രസാധകന്റെ മുദ്രയില്ലാത്ത പുസ്തകം വ്യാജനിർമ്മിതമായിട്ടുള്ളതും ആകുന്നു.

51122

O32, : 1M58:11

F5

UNIVERSITY MADRAS 14 APR 19

ബാലോപദേശം

ഒന്നാംഭാഗം

നിരന്തരായം നതവാഞ്ഛിതാർത്ഥം
തരന്തരംപോലെ തരുന്ന ദേവൻ
നിരന്തരം ബാലഹിതം കഥിപ്പാൻ
വരന്തരേണം വരവാരണാസ്യൻ.

നിനയ്ക്കെടോ ബാലക! നീയിദാനീം
നിനക്കു വേണ്ടുന്നതിലെന്തറിഞ്ഞു?
കനക്കുമീ മൂഢതയാമിരുട്ട-
ത്തിനിക്കഴിയ്ക്കൊല്ല മിനിട്ടുപോലും. 2

മുഖത്തു നാം കാണ്മതു രണ്ടുമല്ലാ-
തകത്തു വേറിട്ടൊരു ദൃഷ്ടിയുണ്ട്;
വികത്ഥനം ചൊല്ലുകയല്ല; നാനാ-
ജഗത്തുമൊന്നിച്ചതുകൊണ്ടു കാണാം. 3

മടിച്ചിരിക്കുന്നവനുള്ളിലക്ക-
ണ്ണടച്ചിരിയ്ക്കും മരണംവരെയ്ക്കും;
പൊടിക്കുമുത്സാഹമൊടാരു ശാസ്ത്രം
പഠിക്കുമവന്നക്കണ്ണവനേ തുറക്കൂ. 4

ചെറുപ്പമങ്ങാടിയിലില്ല, കാട്ടിൽ-
പ്പറിപ്പതിന്നും തരമുള്ളതല്ല;
ചെറുപ്പുവിട്ടിപ്പൊഴുതുള്ള ബാല്യം
നിറപ്പെടുത്തീടുക ശിക്ഷയാലേ. 5

കുരുന്നുകാലേ ഗുരുസന്നിധൌ ചെ-
ന്നിരുന്നു സിദ്ധിച്ചൊരു വിദ്യയെന്നും
ശരന്നിശാനാഥനുദിച്ചുയൎന്നു-
വരുന്നവണ്ണം വിലസീടുമേററം. 6

കായത്തിനോടൊത്തു വളൎന്ന കോപ്പും,
കായൽക്കരെക്കിട്ടിയ തെങ്ങുതോപ്പും,
ആയുസ്സുപോകുംവരെയും സമസ്ത-
ശ്രേയസ്സുമേകും മനുജന്നു നിത്യം. 7

മിടുക്കനാകും ഗുരുവിൻെറ കൈയിൽ
ക്കൊടുക്ക തന്നെപ്പരമാദരേണ,
അടിക്കും, മാട്ടും, യമദൂതനാട്യം
നടിക്കുമായാലതനുഗ്രഹം തേ. 8

ചെറുപ്പകാലങ്ങളിലഭ്യസിക്കാം
തുറപ്പു വിദ്യക്കു ഭവിക്കയില്ല;
മുറക്കു ചെയ്യും ശിശുശിക്ഷ കൂട-
പ്പിറപ്പിനെപ്പോലെ വശത്തുനിൽക്കും; 9

അരക്ഷണം വിദ്യയിലുദ്യമിക്കാ-
തിരിക്കൊലാ ബാലക! ലീലയാലെ;
ഒരിക്കലും മൎത്ത്യനു പോയ കാലം
തിരിച്ചുവന്നീടുകയില്ലയല്ലോ. 10

അനാമയം വിദ്യകളേഴുമേഴും
മനോമയപ്പെട്ടിയിലാകുവോളം,

ഘനാദരം സദ്ഗുരുവിൻെറ പാദ-
ത്തനാരതം പാർക്കുക ദീർഘജീവിൻ! 11

ഓത്തുണ്ടു നാല,ങ്ഗമൊരാറ, ധർമ്മ-
ശാസ്ത്രം, പുരാണം, ദ്വിജകർമ്മശാസ്ത്രം,
കീർത്തിപ്പെട്ടും ന്യായമഹാഗമം,—ഞാൻ
കീർത്തിച്ചതേ വിദ്യകളേഴമേഴം. 12

ഇനിക്കലാവിദ്യകളുണ്ടു വേദ-
ത്തിനൊക്കെ വേറെപ്പതിനാറുപവീതം;
മനസ്സിലാക്കീലതിലൊന്നുമെന്നാൽ
മനുഷ്യനായീലവനൊന്നുകൊണ്ടും. 13

ബലം, ബഹുപ്രാഭവ,മാഢ്യമാകും
കുലം, കുടുംബത്തിലെ മൂപ്പു, വിത്തം,
അലം വിമൂഢന്നിവ വംശഹാലാ-
ഹലങ്ങളാകുന്ന ഫലങ്ങളാലേ. 14

രാഗം തുടങ്ങിസ്സഹജങ്ങളാകും
രോഗങ്ങളാറുണ്ടൊരു ജന്തുവായാൽ;
പ്രാഗല്ഭ്യമില്ലായവയെജ്ജയിപ്പാൻ
യോഗിക്കു;—മെന്തോ കഥ മൂഢനോർത്താൽ. 15

ധനം, കുലശ്ലാഘ്യത, ദേവതാരാ-
ധനം, കനം, വിദ്യ, പുരാണപുണ്യം,
മനഃപ്രസാദം, വിനയം, വിവേകം
വിനഷ്ടമാമീവക രാഗിയായാൽ. 16

കളത്രപുത്രാദികൾമൂലമായി-
ത്തളിൎത്തിടുന്നു പുരുഷന്നു രാഗം;
വളൎത്തിയാലായതു രൌരവാഖ്യ-
കളത്തിലിട്ടായവനെക്കുഴക്കും. 17

കനത്ത രാഗച്ചുമട്ടുള്ള ലോക-
ൎക്കനൎത്ഥമല്ലാതൊരു ദിക്കിലില്ല;
നിനയ്ക്കിലീരോഗമൊഴിയ്ക്കക്കൂടി-
ത്തനിയ്ക്കഹോ! സമ്മതമാകയില്ല. 18

ശരീരനാശംവരെയും വിപത്തി-
സ്സുരാഗരിൽക്കാണ്മതു നമ്മളല്ലേ
പുരാണശാസ്ത്രങ്ങളിലുള്ളതൊന്നും
നിരാകരിയ്ക്കൊല്ല; നിരൎത്ഥമല്ല. 19

ക്രോധാഖ്യരോഗം നിജമാനസത്തിൽ-
ബ്ബാധിച്ചുപോയാലതിറങ്ങുവോളം
ബോധംവെടിഞ്ഞായവനമ്മയേയു-
മാധിപ്പെടുത്തും പ്രഹരാദിയാലെ. 20

പിടച്ചുകേറും നിജശുണ്ഠിമൂലം,
പിടിച്ചുകീറും വിലയുള്ള പട്ടും,
അടിച്ചിടും കണ്ടവരെ, ക്കരത്തിൽ-
ക്കിടച്ച പാത്രങ്ങളെറിഞ്ഞുടയ്ക്കും. 21

ശത്രുക്കളേറും ദിവസങ്ങൾതോറും,
മിത്രങ്ങളും ശത്രുവശത്തിലാകും;

അത്യന്തകോപിഷ്ഠനു തങ്കൽനിന്നും
പ്രത്യക്ഷമല്ലോ ഭുവി ശത്രുപീഡ. 22

ഒരുഗ്രരോഗത്തെ മനസ്സറിഞ്ഞു-
പരിഗ്രഹിക്കുന്നു സദാ ജനങ്ങൾ;
ധരിക്ക ലോഭാഖ്യമതുള്ള മർത്ത്യ-
ന്നൊരിക്കലും വേദന പോകയില്ല. 23

ദരിദ്രനല്ലിന്നു ദരിദ്രനോർത്താൽ,
ധരിത്രിതന്നിൽകൃപണൻ ദരിദ്രൻ.
ദരിദ്രനർത്ഥാൽധനിയായിടുന്നു;
മരിക്കുവോളം കൃപണൻ ദരിദ്രൻ. 24

ലോഭം പെരുത്തുള്ള ജനത്തിനർത്ഥ-
ലാഭങ്ങളിൽതൃപ്തി ഭവിക്കയില്ല;
സ്വാഭാവികം ലുബ്ധനഹോ! പിശാച-
സ്തോഭം മുഖത്തിൽക്കുടികൊണ്ടിരിക്കും. 25

ജനങ്ങളെക്കാണുകിലായവന്റെ
മനം കലങ്ങീടുമഹോ! നിതാന്തം,
ദിനാന്തകാലത്തു തനിച്ചു ഘോര-
വനാന്തരേ പെട്ടവനെന്നപോലെ. 26

അരാതി വന്നീടുകിലത്രയില്ല
വിരോധമാബ്ബന്ധു വരുന്നപോലെ;
നിരാധിയായ് വാഴ്വതിനായവന്നു
പുരാധികാരം വിധി നൽകിയില്ല. 27

കൊട്ടക്കയില്ലാത്തഗൃഹത്തിലുള്ളോ-
ക്കട്ടുകളവാനായവനുണ്ണുവാനും
അട്ടുക്കളക്കാരൊട്ടു "ചന്ദ്രഹാസ-
മെട്ടുകൾ"മാക്കഞ്ഞിയിൽ വാറുകണ്ടാൽ. 28

അലം ഗൃഹച്ഛിദ്രമതൊന്നുമാത്രം
ഫലം പണംകെട്ടിയകത്തു വെച്ചാൽ;
ജലം പിളൎക്കും ഗതിരോധമൂലം
ബലാൽത്തടത്തെപ്പലപാടൊലിക്കും. 29

ധനത്തിനായാത്മസുതാവരോധ-
ജനത്തെയും വിററവനൊററയാകും;
കനക്കണം പെട്ടികളെന്നിതൊന്നേ
മനക്കുരുന്നാൽക്കൃപണൻ നിനയ്ക്കൂ. 30

കുടിക്കുവാൻ കിഞ്ചന പച്ചവെള്ളം
കൊടുക്കയില്ലേതചനും പിശുക്കൻ;
പിടച്ചുകേറും വഴിപോക്കരെന്നോ-
ത്തടച്ചിരിക്കും പടിവാതിലെന്നും. 31

നൃപാലയത്തിൽക്ഖജനാവു കാക്കും
ശിപായിയെപ്പോലെ വിനിദ്രനായി
ക്ഷപാദിനം തന്നറയുമ്മറം പൃ-
ക്ഷപായഭീത്യാ മരുവും പിശുക്കൻ. 32

ജായാപിതൃഭ്രാതൃസുതാദികൾക്കും
പ്രായേണ ഭുക്തിക്കുതകാത്തവൻറ

ദായാദനായിപ്പുലരുന്നതിന്നെൻ-
മായാമയേ! സംഗതിയാക്കിടൊല്ലേ! 33

കൊടുക്കയില്ലാ, ത്മശരീരരക്ഷ-
യ്ക്കെടുക്കയില്ല, ങ്ങിനെ കെട്ടിവെക്കും;
മിടുക്കെഴും തസ്കരരെപ്പുലർത്തു-
മൊടുക്കമസ്വത്തുകളാൽപ്പിശുക്കൻ. 34

ചോരാഹൃതോച്ഛിഷ്ടമനന്തരാണാം
മാരാമയാദ്യൌഷധമായ് ഭവിക്കും;
പാരം ജരാജീർണ്ണതയാം തടുപ്പാൻ
പോരാതെയാം താനവകരത്തദാനീം. 35

പിശുക്കരാംവഞ്ചകരെന്ന നാമ-
വിശിഷ്ടരായ് ലുബ്ധർ തിരിഞ്ഞിടുന്നു;
വിശാലപാപിഷ്ഠപരേതവർഗ്ഗം
പിശാചരക്ഷസ്സുകളാംപ്രകാരം. 36

വിധാതൃസർഗ്ഗത്തിലഹോ! സമാസാ-
ദ്ദ്വിധാ ഭവിക്കുന്നിതു ലോഭവാന്മാർ;
പ്രധാനരിച്ചൊന്നവരന്യരെത്തേ
വിധാരണാത്ഥം വിവരിച്ചിടുന്നേൻ. 37

പരന്റെ ഭൂധാന്യധനാദി തന്റെ
കരസ്ഥമാക്കുന്നതിനായജസ്രം
പരം തരംനോക്കി നടന്നിടുന്നു
ധരാന്തരാളങ്ങളിലാദ്വിതീയൻ. 38

മുഞ്ഞൊന്ന ലുബ്ധന്റെ ധനം ഹരിപ്പാൻ
തഞ്ചം ദ്വിതീയന്നു ഭവിച്ചിടുന്നു,
അഞ്ചാതെ കാറേന്തിയ നീരൊഴിപ്പാൻ
ചഞ്ചന്മഹാമാരുതനെന്നപോലെ. 39

പരന്റെയാണാദ്യന്നു തന്റെ വിത്തം;
പരന്റെയാണന്യന്നു തന്റെ വിത്തം;
നിരന്തരന്മാരവരോരിടുമ്പോൾ;
ദുരന്തഭേദം ക്രിയകൊണ്ടു മാത്രം. 40

കൊടുക്കുമായാൽ കടമാക്കു;—മെന്നാ-
ലൊടുക്കലിലെല്ലാൎക്കുമവന്റെ വിത്തം:
ഒടുക്കമൊവാങ്ങിയവന്റെ പണ്ട-
മെടുക്കമെല്ലാം മുതലോടുകൂടി. 41

ഈക്ഷിച്ചു വിസ്ഥ്യാനെയറിഞ്ഞു കണ്ണേ
സൂക്ഷിച്ചു ദുൎമ്മന്ത്രമയം ജപിച്ചു്,
ദീക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു സദാപി കള്ള-
സ്സാക്ഷിക്കു ലുബ്ധൻ ബഹുദക്ഷിണാൎത്ഥം. 42

പൊന്മോഷണസ്ത്രീവധബാലഘാത-
ബ്രഹ്മോപഘാതാദികപാപജാലം,
ദുൎമ്മാനുഷാഗ്രേസരനാമവന്നു
സന്മാൎഗ്ഗസാധാരണമായിടുന്നു. 43

അവൻ മഹാപാതകപഞ്ചകത്തിൻ-
നിവാസഭൂമണ്ഡലമാണിദാനീം;

അവാദമാഖ്യമതരണ്ഡ്രചത്തിൽ
പ്രവാസമായാറംകള വരാ മരിച്ചാൽ. 44

കൈക്കൂലിവാങ്ങും നൃപപൂരുഷക്കു
കണ്ടാതവൻ കണ്ഠമധുരം കൊടുക്കും;
മുണ്ടാളുമാത്തെക്കർ വരുന്നനേരം
നില്ലാതെവീഴും നിരയത്തിൽ നൂനം. 45

വിമോഹമെന്നുണ്ടൊരു ചിത്തദോഷ-
സമൂഹചൂഡാമണിയാം വികാരം
അമേയശക്ത്യാ വിലസുന്നു; ഘോര-
ശ്രമാത്തി ലോകക്കുതു നൽകിടുന്നു. 46

മോഹാത്തി ചേരാത്തവനേതുമാത്മ-
സ്നേഹം ശരീരത്തിലുദിക്കയില്ല;
ദേഹം നഭോവായുജലാഗ്നിഭൂമി
വ്യൂഹം ജനിപ്പായതു മാർഗ്ഗസത്രം. 47

വിശുദ്ധമാദ്യന്തവിഹീനമാത്മാ,-
വശുദ്ധമത്യസ്ഥിരമീശ്ശരീരം,
ഭൂരം സമോഹൻ തനുവിങ്കലാത്മ-
പ്രശംസചെയ്യുന്നു സദാന്ധനായി. 48

മരിക്ക സാധാരണമാമയത്താ,-
ലൊരിക്കലും രോഗി ജനിക്കയില്ല;
ധരിക്ക മോഹാർത്തനു രോഗനാശം
വരേക്കുമല്ലോ മൃതിയും പിറപ്പും. 49

കോപാദി പതൊമ്പത്തു രോഗവും വ-
ന്നാപാദചൂഡം നിറയും വിമോഹാൽ
പ്രാപഞ്ചികന്മാരിലഹോ! വിമോഹം
പ്രാപിച്ചിടാത്തുള്ളവരില്ലതാനും. 50

മദം മഹാരോഗ,മതുള്ളവങ്കൽ-
ഗ്ഗദങ്ങൾ മറ്റഞ്ചുമുടൻ ഭവിക്കും,
സദാ മഹീശൻ മരുവുന്ന ദിക്കിൽ
തദീയരാം മന്ത്രികളെന്നപോലെ. 51

ജനാധിപത്യം, ബല,മാഭിജാത്യം,
ധനം, ധരാനായകസേവകത്വം,
അനാതുരത്വം—മനുജന്നിതെല്ലാം
മനോമദത്തിന്റെ വളങ്ങളല്ലോ. 52

ഗുണങ്ങളന്യന്നൊരു കുന്നിനേക്കാ-
ളിണങ്ങിയാലും കുരുടൻ മദാന്ധൻ;
തൃണാച്ചിട്ടും ബന്ധുഹിതം പറഞ്ഞാൽ
ഗണിയ്ക്കയില്ലാ ചെകിടൻ മദാന്ധൻ. 53

നിറഞ്ഞു കോൾകൊണ്ട മദാംബുരാശൌ
മറിഞ്ഞു വീണോരു മനുഷ്യനോർത്താൽ
അറിഞ്ഞിടാ തന്നെയുമന്യനേയും;
പറഞ്ഞുകേൾപ്പിയ്ക്കിലുമില്ല കാര്യം. 54

തനിയ്ക്കു തോന്നുന്നതു ചെയ്യു,മോത്തും,
നിനയ്ക്കുമേററം മദരോഗിയായാൽ,

കനക്കവേ വന്നൊരു സന്നിപാത-
പ്പനിക്കുമില്ലീവിധദോഷകോപം. 55

നോക്കില്ല നോക്കേണ്ടതു; ചൊല്ലിയാലും
കേൾക്കില്ല കേൾക്കേണ്ടതു തീരുമാനം,
ഓർക്കേണ്ടതോർക്കില്ല, വിനീതരോതും
വാക്കോ മടക്കാരുടെ നാട്ടിലില്ല. 56

കുതർക്കമോതും ബഹു, സജ്ജനത്തോ-
ടെതിർക്കു,മീശാദികളെദ്ദുഷിക്കും,
അതിർക്കകം വിട്ടു നടക്കമേറ-
മിതൊക്കെയല്ലോ മദമത്തചിഹ്നം. 57

വ്രജിച്ചിടും പോകരുതാത്ത ദിക്കിൽ,-
ബ്ഭുജിച്ചിടും തിന്നരുതാത്തതെല്ലാം,
ഭജിച്ചിടും ദുഷ്ടജനങ്ങളെത്താൻ,
ത്യജിച്ചിടും ജാതിമതാശ്രമങ്ങൾ. 58

ധരിക്കു മാത്സര്യമഹാഗദത്തെ-
ബ്ഭരിക്കുകിൽബ്ഭാരമതല്പമല്ല;
ഒരിക്കലും നാസ്തി സുഖപ്രസംഗം;
മരിക്കിലും മാനസതാപമാറാ. 59

ഗുണങ്ങളൊരോന്നിഹ മത്സരത്തിൻ
കണങ്ങളാണോർക്കിലപണ്ഡിതന്മാർക്കു;
ഉണങ്ങിടാ മത്സരമാകുമന്തർ-
വ്രണം മഹാത്മികതകസേവകൊണ്ടും. 60

പരം ബലംചേർന്നവനും മഹാമ-
ത്സരം ത്യജിക്കുന്നതിഹാനിബീജം;
കുരങ്ങിനോടാന പിണങ്ങിയെന്നാൽ
വരും മടക്കം വിജയത്തിനേക്കാൾ. 61

* ആസ്സാം മിഥ്യാമത്സരികൾക്കു നാശം
പാർത്താലതന്യർക്കു വരുന്നുവല്ലോ;
ആസ്ത്രീയസേർവ്യാനുപമത്സരേണ
ഹാ! സ്ത്രീജനം നിഷ്ഫലമായസംഖ്യം. 62

വരാകനെന്നോർത്തൊരു മർത്ത്യനേയും
നിരാകരിക്കൊല്ലു നിജസ്ഥിതിജ്ഞൻ;
സുരാധിപന്നും പലനാളുമോരോ
പരാജയംവന്നതു കേൾവിയില്ലേ? 63

ഒരുത്തനേററം ബലമെങ്കിൽ വേറേ
കരുത്തനുണ്ടായവനെജ്ജയിപ്പാൻ;
പെരുത്ത വമ്പാലവനെജ്ജയിപ്പാൻ
തരത്തിലും യോഗ്യർ വസിച്ചിടുന്നു. 64

* ആസ്സാംമിഥ്യാമത്സരികൾക്കു നാശം
പാർത്താലതന്യന്നു വരുന്നുവല്ലോ;
ആസ്ത്രീയസേർവ്യാനുപമത്സരത്താൽ
നാസ്തീഹ ശ്രേഷ്ഠ്യസ്ഥിലയെന്നുവന്നു.

ഇടഞ്ഞു രണ്ടാളുകൾ മത്സരിച്ചു
തുടങ്ങിയാൽപ്പക്ഷയുഗം പിടിച്ചു;

ചടങ്ങുകാട്ടുന്നതിനും ക്രിയകളും
മുടങ്ങിടാതാളുകൾ കൂടിടുന്നു. 65

തന്നിലും നാശം, നിജമിത്രനാശം,
ധനത്തിനും മത്തിനുമേറെ നാശം
കനത്തിടും മത്സരമൂലമെന്തോ
മനുഷ്യരിൽത്തുമകെടാതെയുള്ളൂ. 66

പടുത്വമേറുന്നൊരു പണ്ഡിതർക്കും
വിടുത്തുകൂടാത്ത വികാരമാറും
തടുത്തുശീലിക്കുക ബാല്യകാലേ
കടുത്തുപോയാലതുടച്ചുകൂടാ. 67

ഒന്നാംഭാഗം സമാപ്തം

രണ്ടാം ഭാഗം

നിത്യം പ്രഭാതസമയത്തുണരേണം;മായു-
സ്സ്മൃത്യർത്ഥവൃദ്ധികരമാം പരമപ്രയോഗം;
അത്യന്തമായുരവനം കരണീയമാകും:
മർത്ത്യന്നു സർവ്വപുരുഷാർത്ഥമതിന്നധീനം. 1

യാമദ്വയത്തിലതിയായ സുഷുപ്തി ചിത്താ-
യാമത്തിനേറ്റമഹിതം, കഫപൂരണത്താൽ
ശ്രീമത്തപവും, ഗ്രഹണധാരണവേലയിങ്കൽ-
സ്സാമർത്ഥ്യവും കുറയുമുൾക്കഫമേറിയെന്നാൽ. 2

വല്ലാതെ ദുർജ്ജനമെഴുമന്നൊരു നാട്ടിലെങ്ങും
ചെല്ലായ്ക്ക: ദുഷ്ടതകൾ സാംക്രമികാമയങ്ങൾ;
എല്ലാ ഗുണങ്ങളെയുമായവ ദർശനത്താൽ–
ക്കൊല്ലാതിരിക്കു കുറവാണ്, വിഷൂചിപോലെ. 3

കൊല്ലായ്ക്ക നീ കൊതുവിനേയു,മൊരുത്തനോടും
ചെല്ലായ്ക്ക കൊൽവനഹ,മെന്നതു ചിന്തിയായ്ക്ക,
ചെല്ലായ്ക്ക താനസുവിയോഗസഹായനായി
നില്ലായ്ക്ക ജന്തുവിലഹിംസകനായിരിപ്പാൻ. 4

ജാത്യാ പരസ്പരവിരോധികളെന്നു ലോകേ
കീർത്ത്യാ പെടും സകലജന്തുകുലങ്ങൾ പോലും
പ്രീത്യാ സദാ മിളിതരായ് ജ്ജനനീകുമാര-
രീത്യാ ചരിച്ചിടുമഹിംസകനുള്ളദിക്കിൽ. 5

പൊയ്യോതിടാത്തവനനുഗ്രഹനിഗ്രഹങ്ങൾ
ചെയ്യാം ക്ഷണേന നിജവായിലെ നാവിനാലെ
ഇയ്യാശ്ചര്യമായ രസനാധനമാശു പൊയ്യാൽ–
ക്കയ്യാളിയായ്ക്ക ദുരിതം പെരുതാകുവാൻ നീ. 6

നേരോതിടുന്നതിനു ദുർഘടമില്ല തെല്ലും;
ഹാരോപലങ്ങളുടെ ചേർച്ച വചസ്സിനുണ്ടാം;
ഓരോ ഖലപ്പൊളിമരങ്ങൾ ജളേ ഫലിക്കും;
വേരോടെ വീഴുമവ പണ്ഡിതർ തൊട്ടുകാററാൽ. 7

മന്ത്രങ്ങളും ഗുണകലക്ഷണവും മരുന്നും
യന്ത്രങ്ങളും ഭുവി വിചിത്രഫലപ്രദങ്ങൾ

എന്തെങ്കിലും പൊളിയുരച്ചവനിപ്രയോഗ-
തന്ത്രങ്ങളാപ്പതിർവ്വിതയ്ക്കു സമം ഭവിക്കും. 8

അത്യന്തഘോരനരകത്തിലസംഖ്യകാലം
ഗത്യന്തരത്തെ മനസാപി ലഭിച്ചിടാതെ
സത്യം ത്യജിച്ചവനുഴന്നു ചിരേണ പോന്നീ-
ക്ഷിത്യന്തരേ തരുമൃഗാദികളായ് ഭവിയ്ക്കും. 9

മാന്യം വഹിച്ച പരവിത്തമെടുക്ക സാക്ഷാൽ
സ്തേയം; നിനയ്ക്കിലതു പാതകമൌലിരത്നം;
ന്യായം പിഴയ്ക്കിലതു തന്റെ ധനം കെടുത്തും,
കായം കടുപ്രചുരപീഡനപാത്രമാക്കും. 10

കക്കായ്ക മുൻമുതലിൽ വല്ലതുമുള്ളതെല്ലാം,
കക്കായ്ക ജേലർ പറയും പണിചെയ്തിരിപ്പാൻ;
മുക്കാലിടങ്ങഴിയരിക്കു വഴിപ്പണിക്കു
വിക്കായ്ക കല്പതരുവായ മനുഷ്യജന്മം. 11

മോഷ്ടിച്ചെടുത്തൊരു ധനം മദനത്തിനോടു
കൂട്ടിക്കഥിപ്പതിനു നന്നു;—തകത്തു ചെന്നാൽ
ചോട്ടിൽക്കിടപ്പതു പുറത്തു വരുംവരെയ്ക്കും
തേട്ടിച്ചൊടുക്കമതുമിങ്ങു പുറത്തു ചാടും. 12

തെക്കൻവഴിയ്ക്കു ഗതി വൈതരണീപ്രവാഹേ
ചക്രംതിരിച്ചിലഥ ശാല്മലിതാഡനങ്ങൾ
നൽക്കാമരക്രകചകൃന്തനമെന്നിതെല്ലാ-
മക്കള്ളനേററ നരകേ പുനരാപതിയ്ക്കും. 13

ആൎക്കെങ്കിലും മുതലുപോയൊരുവൎത്തമാനം
കേൾക്കുംവിധൌ കവരുവോൎക്കു ഭയം ഭവിക്കും;
നോക്കേണമന്യനു ധനം നശിയാതെ തന്നെ-
ക്കാക്കേണമെങ്കിലിഹ കള്ളനു നല്ല ജോലി. 14

അന്യൂനമായ കരണത്രയമുള്ളവൻെറ
ഹസ്തേ വരും വിവിധദിവ്യമണീസമൂഹം;
വിത്തേശനാകുവതിനീവ്രതമൊന്നു പോരും;
ചിത്തേ ഭയംകളക യാചകമോഷകാദൌ. 15

ദ്രോഹം നിനക്കരുതു ശത്രുവിലും; വിരൂക്ഷ-
വ്യാഹാരവും പരിഹരിക്ക പരൻെറനേരെ;
മോഹം പരസ്വവനിതാദിയിലേതുമാകാ;
സാഹായ്യമാതുരജനങ്ങളിലാചരിക്ക. 16

ഏറെക്കഥിക്കരുതു; വാരമിരുന്നിടുന്ന-
മാറച്ചരിക്ക കരുതിക്കുറവും വരാതെ,
മാറിക്കഥിക്കരുതൊരിക്കലുരച്ചതശ്മം
കീറിക്കുറിച്ച ലിപിയെന്നവിധം വരേണം. 17

ചെയ്യാതിരിക്കിലഘമുള്ളതു ചെയ്ക കാലേ,
ചെയ്യായ്ക ചെയ്കിലഘമുള്ള കഠോരകൎമ്മം,
അയ്യോ കുമാര! തവ പററരുതേതുമേന-
സ്സംയോഗ,മായതു രുജാകരമേതവന്നും. 18

പാപത്തിനോടലമകന്നു നടന്നിടേണം;
ശാപത്തിനും വഴിവരുത്തരുതേതവന്നും;

സാപാപത്തിലും ഭരിതനിഷ്ഠുതി ചെയ്യ; തെല്ലും
താപത്തിനേകരുതു തന്നുടെ മാനസത്തെ. 19

തന്നേ സുഖിക്കരുതു; തൻെറയവസ്ഥപോലെ
തന്നേ നടക്കണം, മതിൽക്കുറവേററമാകാ;
അന്യായമോതരുതു, ചെയ്യരുതേതു;—മെന്ന-
ല്ലന്യൻെറ കാൎയ്യമതു തന്നുടെപോലെയോൎക്ക. 20

പെണ്ണുങ്ങളോടുമയൽവാസികളായ മൎത്ത്യ-
ഷണ്ഡങ്ങളോടുമധികം ബലശാലിയോടും
പുണ്യം പുലൎന്നവരൊടും ദ്വിജരോടുമുള്ളിൽ-
ദ്വന്ദ്വം വരും മൊഴി കഥിക്കുകക്കൂടിയാകാ. 21

ശാസ്ത്രത്തിലുള്ള വിധിവിട്ടൊരു ചോറു വെപ്പാൻ
മാത്രം നിനക്കരുത,—പായമതിന്നസംഖ്യം;
ഗാത്രത്തിനാമയമലക്ഷ്മി, മരിച്ചു കാല-
സൂത്രത്തിലെപ്പൊരതിയെന്നിവ വന്നുകൂടും. 22

*ആപത്തു കാണ്കിലതിനെന്തിനു കോപിടുന്നു?
താപദ്രുമത്തിനതകൃത്രിമശസ്ത്രമല്ലോ;
വേപിക്ക ബാല! നിജസമ്പദി തത്ര നാണം
പ്രാപിച്ചിടുന്നു സുകൃതങ്ങളറിഞ്ഞിടാതെ. 23

കൎയ്യാളിയാക്ക സുകൃതം സുഖമാസ്വദിച്ചെൻ-
പയ്യാ! നിനക്ക വിഭവാദികൾ കൂടിയാലും;
മൎയ്യാദപോലവനിപാലകരംകഴിച്ചു-
ണ്ടയ്യാലൊരംശമുദിതം ദ്രവിണം സുഖാൎത്ഥം. 24

* ആപത്തലല്ലധികമാടലിനുള്ള കാലം
താപത്തിനന്നു ചിലവാണതു കാരണത്താൽ
താപം വരേണ്ടതഭിവൃദ്ധിയിലാണു; നാശം
പ്രാപിപ്പതന്നു നിജപുണ്യഗണത്തിനല്ലോ. 25

ധർമ്മത്തിനൊന്നു, നൃപനൊന്നു, യശസ്സിനൊന്നു,
ശർമ്മത്തിനൊന്നു, നിജമിത്രഗണത്തിനൊന്നു്,
ഇമ്മട്ടിലാത്മധനമഞ്ചുവകക്കിണക്കി-
ത്തിന്മപ്പെടാതെ പരിപാലയ ഷഷ്ഠഭാഗം 26

പാപങ്ങളെന്തു, പരിഹാരമതെന്തു, ശുദ്ധ-
വ്യാപാരമെന്തു,—വഴിയിലെന്തൊരു താരതമ്യം,
ആപാദചൂഡമറിയേണ്ടവയാണിതെല്ലാം;
ഹാ! പാമരന്റെ കഥയെന്തു? പരുങ്ങലല്ലേ? 27

"വായ്പ്പ" വാങ്ങരുതു;—തങ്ങിനെ വേണ്ടിവന്നാൽ
ന്യായപ്രകാരമതിനീടു കൊടുത്തിടേണം;
പ്രായേണ മോഷണമതിന്നെഴുമോമനപ്പേ-
രായേ വരൂ പണയവർജ്ജിതമാധമർണ്യം. 28

വേലയ്ക്കു കൂലി ശരിയായുതകേണ,മല്ലെ-
ന്നാലക്കടം പലിശകൂടിയസംഖ്യമാകും;
കാലക്രമാലൊരു ഫലദ്രുമമായവന്റെ
വേലിയ്ക്കകത്തമരണം കടമുള്ള കാലം. 29

ചൂതം, പിലാവു, പുളി, തെങ്ങു, കവുങ്ങിതെല്ലാം
നീതന്നെ കാങ്ക വെയിലേററ ഫലങ്ങളേകി,

സ്വാതന്ത്ര്യഹീനമൊരുവൻെറ വളപ്പിൽനിന്നീ-
യാതങ്കമേല്പതിനു ഹേതു പുരാതനന്നും. 30

കാട്ടിൽത്തിമിർത്തു വിഹരിപ്പൊരു ദന്തിരാജൻ
നാട്ടിൽപ്പെരുന്തടിവലിച്ചു വലഞ്ഞിടുന്നു;
കൂട്ടിത്തെളിപ്പതിനു കാളയിൽ മർത്ത്യർചെയ്യും
ഗോഷ്ടിത്തരമെന്തു പറയാം കടുകർമ്മപാപം. 31

അല്ലെന്നപോലെ കലി വന്നു പരക്കയാൽത്താ-
നല്ലെന്നുതന്നെ മഹനീയരുമോർത്തിടുന്നു,
പുല്ലെന്നു ദേവതരുവെക്കരുതുന്നു, വേശ്യാ-
ച്ചൊല്ലെന്നു വേദമൊഴിയേയുമറിഞ്ഞിടുന്നു. 32

നല്ലോരു മാർഗ്ഗമറിവാനയി ബാലേ! നിത്യം
സല്ലോകമെത്തു പെരുമാറുക പേടിയാതെ;
അല്ലോ ജഗത്തിലതിഘോര,മതിന്നു തേജ-
സ്സല്ലോ നമുക്കു തുണ മുള്ളിലണഞ്ഞിടായ്വാൻ. 32

ധീമാനു ലോകമഖിലക്രിയകൾക്കുമാശാ-
നാമാന്യ വാഹടനിവണ്ണമുരച്ചു സത്യം!
സാമാന്യലോകഗതി കണ്ടു നടന്നുകൊൾകെ-
ന്നാമർത്ഥമോർക്കി,ലുപദേശമിതിൽക്കഴിഞ്ഞു. 33

കണ്ണും കുരുണ്ടു, കഠിനാമയമാണ്ടു, മെയ്യിൽ-
പ്പുണ്ണും പുരണ്ടു, പുരുപൂയനിണങ്ങളാണ്ടു,
മണ്ണും പുരണ്ടു, പഥി പാന്ഥർ കൊടുപ്പതും ചേ-
ത്തുണ്ണുന്നു കർമ്മഫലമേക,—നയാളുമാശാൻ. 34

കാക്കാതെകണ്ടൊരുവനെക്കളവിൽ പിടിച്ചു
സൎക്കാരിതാ തെളിവെട്ടത്തു വിലങ്ങുപോട്ടാൻ;
സൽക്കാരമേററ പുകഴുന്നു കവൎന്ന ചോരൻ;
ദുഷ്കൎമ്മമന്യനുടെയാണു പഴിത്തിതപ്പോൾ. 35

തരുമൃഗഖഗമൎത്ത്യക്കൂട്ടവും നോട്ടമേറ-
ന്നൊരു പുരുഷനു, കൃത്യം പേശിട്ടും ദേശികന്മാർ;
നിരുപമസുഖദുഃഖാലോകനം പുണ്യപാപാ-
ചരണവിധിനിഷേധം പുഷ്ടദൃഷ്ടാന്തശിഷ്ടം. 36

വദ്ധ്യാംവല്ലിയ്ക്കുബീജം ഗുരുതരഗുരുശു-
ശ്രൂഷണം, യുക്തമായോ-
രുദ്യാനം വിപ്രവംശം, പടരുമൊരു മരം
ധീരനാം പൂരുഷേന്ദ്രൻ,
ഉദ്യോഗം ദോഹളം, നൽക്ഷമയതു സലിലം,
കീൎത്തി പുഷ്പം, ഫലം താ-
നദ്ദേശിയ്ക്കുന്നതെല്ലാം, വിനയമിഹ നികാ-
മോല്ലസൽപ്പല്ലവൌഘം. 37

രണ്ടാംഭാഗം സമാപ്തം

മൂന്നാം ഭാഗം

ആചാൎയ്യനാദ്യമുരചെയ്യൊരു മാതിരിയ്ക്കു-
ങ്ങാചാമശൌചമുഖകൎമ്മമതാചരിയ്ക്കു;
നീചാശയാചരണമാതിരി കണ്ടു കണ്ടു
നീ ചാപലങ്ങൾ തുടരൊല്ലിനിയൊട്ടു ചെന്നാൽ. 1

സന്ധ്യാത്രയേ വെടിയണം ദ്വിജനൂണു,റക്കം,
ചിന്തിക്ക പാഠ,മിതരത്തൊഴിലെന്നിതെല്ലാം;
മന്ത്രോക്തകർമ്മവിധിയാൽ ദ്വിജനെ ത്രിസന്ധ്യം
ബന്ധിച്ചിരിപ്പതിഹ കാണ്ക ഗളേ ത്രിസൂത്രം. 2

നീചർക്കെഴുന്ന നിഴലേല്ക്കരുതേ,ല്ക്കിലപ്പോൾ
നീ ചെന്നു മുങ്ങുക, തദീക്ഷണമാചരിച്ചാൽ
ഹേ ചാരുശീല! മടിയാതെ പദം നനച്ചി-
ട്ടാചാമമാചര പരസ്പരമോതിയാലും. 3

പാപക്കണക്കിനവരായകലു; സമീപം
പ്രാപിക്കുകിൽക്കളിയനീചനു താരതമ്യാൽ;
ഭൂപാലശാസനകളിന്നു കുറഞ്ഞുമൂലം
മാപാപഭീതനു ഗൃഹസ്ഥിതിയും ഞെരുക്കം. 4

വൃക്ഷാദിയിൽക്കയറിടാല്ല; ചെരിപ്പു, പല്ല-
ക്കു,ക്ഷാവു, വാജി, ഗജമെന്നിവയിൽത്തഥൈവ;
സുക്ഷാളിതാംഘ്രികരനായുടനാജ്യയുക്തം
ഭിക്ഷാന്നമുണ്ടിടുക മേദ്ധ്യമയാതയാമം, 5

മാദ്ധ്യാഹ്നികം വിധി കഴിച്ചുപഭോജിതസോ-
പാദ്ധ്യായസമ്മതി ലഭിച്ചു ഭുജിച്ചുകൊൾക;
സ്വാദ്ധ്യായമായസമയം ഗുരുവിങ്കൽനിന്നും
ബോദ്ധ്യം സമസ്തനിഗമാഗമമപ്രകാരം. 6

അംബഷ്ഠ,മുള്ളി,യമരസ്സു, ചുരയ്ക്ക, കായം.
കുമ്മട്ടി, കാപ്പു, കശ്ശുവാഗ്രഫലം, കുകുഭം,

അമ്മട്ടുഴന്നു, ലൂവ, ഛായ, യമാന്തകന്റെ
നിൎമ്മാല്യമെന്നിവ ഭുജിക്കരുതുണ്ണി വൎണ്ണീ. 7

നാരായണത്രിപുരശാസനമൂലമന്ത്ര-
പാരായണം രചയ ഷൾച്ചെവി പൂകിടാതെ;
ഘോരാ ഗണേശഗിരിജാൎയ്യമഭദ്രകാളീ-
വാരാശിജാഭജനവും കഴിവുള്ളപോലെ. 8

സ്വാചാരനിഷ്ഠവെടിയാത്തയൊരിമ്മിപോലും
വാചാലനീചജനഭൎത്സനമുത്സരിപ്പാൻ;
വാചാ സരസ്വതിയെ വെന്ന ദയാഞ്ചി ശങ്ക-
രാചാൎയ്യരിട്ട വഴി വിട്ടവർ കുണ്ടിൽ വീഴും. 9

വാനത്തിലേക്കു വഴിനൽകിടുമാത്മപുണ്യം
ദാനത്തെ വാങ്ങിയുടനന്യനു വിററിടൊല്ലേ;
സ്നാനത്തിനേഴുരുളമണ്ണു കുളത്തിൽനിന്നു
താനത്ര വാങ്ങുക, പരന്റെ തടാകമെന്നാൽ. 10

മൂൎത്തിത്രയാദിനിഖിലത്രിദശപ്രസാദ-
പൂൎത്തിക്കു നന്നു പുനരാചമനം ദ്വിജാനാം;
ഓൎത്തീടിലായതു മലായനനിൎമ്മലത്വം
ചേൎത്തീടുമുൾത്തളിവുമുച്ചതരം വരുത്തും. 11

സ്നാനം സമന്ത്രമുദിയാതെഴുമൎക്കനൎഘ്യ-
ദാനം സുരൎഷിപിതൃതൎപ്പണമെന്നിതെല്ലാം
മൌനംവിടാതെ വിരചിച്ചു ജപിച്ചിനോപ-
സ്ഥാനംകഴിച്ചു സമിദാഹുതിചെയ്ക നിത്യം. 12

നക്രാദിയാമയനമാഗമപാഠകാലം,
കക്ക്യാദി വേദസമയം തടയാത്തതെല്ലാം;
പക്ഷത്തിലഷ്ടമി ചതുർദ്ദശീ വാവു പിന്നെ-
ച്ചൊൽക്കൊണ്ടിട്ടും പ്രഥമയെന്നിവ വർജ്ജിതങ്ങൾ. 13

ഓതിയ്ക്കുവൻെറ വരുതിയ്ക്കു വസിച്ചു വേദ-
മോതിപ്പഠിയ്ക്കു സകലാഗമസാരയുക്തം;
നേദിച്ചതുണ്ണരുതു;—റക്കമഹസ്സിലാകാ:
ജ്യോതിസ്മൃതിപ്രതിഭ കക്കമകാലനിദ്ര. 14

ഉല്ക്കാചലാപ്രചലനം, പടിവൂരു;മെന്ന-
ല്ലർക്കാദികഗ്രഹണമെന്നിവ വന്നുവെന്നാൽ
അക്കാലമന്നുമുതൽ മൂന്നുദിനം പഠിപ്പാ-
നൊക്കാ; വിശിഷ്ടജനമാഗതനാകിലന്നും. 15

നിസ്തന്ദ്രനായഖിലവിദ്യകളും ഗ്രഹിച്ചാൽ
വസ്ത്രം, പണം, കനകഭൂഷണമെന്നിതെല്ലാം
ചിത്താദരം ഗുരുവിനേകി നമിച്ചുടൻ ത-
ന്നുത്താലനുഗ്രഹവുമശ്രുവുമേല്ക്ക മൂർദ്ധ്നി. 16

നിശ്ശേഷദേവമയനാം ഗുരുവിൻെറ പാദ-
ശുശ്രൂഷയാൽസ്സുസുഖമാത്മതമസ്സൊഴിച്ചു
വിശ്വം ദിവാകരതലാമലകംകണക്കേ
നിശ്ശേഷനായവിരതം ഹൃദി കണ്ടുകൊൾക. 17

ചിത്തത്തിനെക്കഥമപി സ്ഥിരമാക്കിടേണം,
മത്തദ്വിപത്തെ വരഹസ്തിപനെന്നപോലെ

നിൎത്തുന്ന ദിക്കിലതു നില്ക്കണ,മല്ലയെന്നാൽ
സിദ്ധിക്കയില്ല ഗുണമേതു ബൃഹസ്പതിക്കും. 18

മ്ലേച്ഛന്റെ ചിഹ്നമഴകെന്നു വഹിച്ചിടുന്നു
സ്വേച്ഛാപ്രകാരമവനീസുരസഞ്ചയങ്ങൾ;
വേഷ്ടിക്കു മോഹമവരൊത്തു ചിലൎക്കു, ഘോരാ
ചാച്ചിക്കു മോഹമതിലപ്പുറമെന്തു വേണ്ടു. 19

ഉത്സാഹമോതിയ ചതുൎദ്ദശവിദ്യകൾക്ക-
മുത്സാഹമുള്ള ശിശുവാണധികാരശാലി
നിസ്സാരമായ നിജ(തുള്ള)ഭാഷ പഠിക്കുകൂടി-
ദ്ദുസ്സാധമാണലസനെന്നഥ ശാസ്ത്രപാഠം? 20

പൂച്ചൂട്ടും പൂമുടിക്കും പുതുമണമുളവാ-
ക്കുന്നു, കത്തിജ്ജ്വലിക്കും
തീച്ചൂടേറുള്ള വെള്ളം തൊട്ടുമവനുടെ മെ-
യ്യാശു പൊള്ളിച്ചിടുന്നു,
പേച്ചും. മാറുന്നു ദേശാന്തരമപാരതിവശാൽ
മൎത്ത്യനാത്മസ്വഭാവം
മാച്ചും സംസൎഗ്ഗശീലം വരുമിഹ കുരു ഹേ
വത്സ! സത്സംഗമം നീ. 21

മൂന്നാംഭാഗം സമാപ്തം

ശുഭമസ്തു

17 NOV 1942

MUL
051122